

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ด้านการวาดภาพและเจตคติต่อการวาดภาพของนักเรียนระดับอนุบาล 3 ที่เรียนรู้ด้วยวิธีการสร้างเรื่องกับที่เรียนรู้ตามรูปแบบซิปปา มีวัตถุประสงค์ของการวิจัย สมมติฐานการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ มีดังนี้

วัตถุประสงค์ ของการวิจัย สมมติฐานการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ เพื่อเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ด้านการวาดภาพของนักเรียนระดับอนุบาล 3 ที่เรียนรู้ด้วยวิธีการสร้างเรื่องกับที่เรียนรู้ตามรูปแบบซิปปาและเพื่อเปรียบเทียบเจตคติต่อการวาดภาพของนักเรียนระดับอนุบาล 3 ที่เรียนรู้ด้วยวิธีการสร้างเรื่องกับที่เรียนรู้ตามรูปแบบซิปปา โดยมีสมมติฐาน คະແນນความคิดสร้างสรรค์ด้านการวาดภาพโดยเฉลี่ยของนักเรียนระดับอนุบาล 3 ที่เรียนรู้ด้วยวิธีการสร้างเรื่องกับที่เรียนรู้ตามรูปแบบซิปปา แตกต่างกันและคะแนนเจตคติต่อการวาดภาพโดยเฉลี่ยของนักเรียนระดับอนุบาล 3 ที่เรียนรู้ด้วยวิธีการสร้างเรื่องกับที่เรียนรู้ตามรูปแบบซิปปา แตกต่างกัน โดยมีวิธีดำเนินการ คือ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 3 ของโรงเรียนวิภาวดีรังสิต สังกัดเขตพื้นที่การศึกษา ปทุมธานี เขต 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 34 คน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม โดยวิธีการแบ่งแบบ Randomized block design โดยการจับฉลาก กลุ่มที่ 1 เรียนรู้ด้วยวิธีการสร้างเรื่อง 1 ห้องเรียนจำนวน 17 คน กลุ่มที่ 2 เรียนรู้ตามรูปแบบซิปปา 1 ห้องเรียน จำนวน 17 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แผนการจัดประสบการณ์เรียนรู้ด้วยวิธีการสร้างเรื่องกับแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้รูปแบบซิปปา แบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์ด้านการวาดภาพ และแบบวัดเจตคติต่อการวาดภาพ วิเคราะห์ข้อมูลและตรวจสอบสมมติฐาน โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนพหุคูณ (MANOVA)

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า

1. ที่ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติ .01 นั้นเป็นไปได้ที่ คะแนนเฉลี่ยความคิดสร้างสรรค์ด้านการวาดภาพของนักเรียนกลุ่มทดลองที่เรียนรู้ด้วยวิธีการสร้างเรื่องกับกลุ่มที่เรียนรู้ตามรูปแบบซิปปาจะ แตกต่างกัน

2. ที่ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติ .01 นั้นเป็นไปได้ที่คะแนนเฉลี่ยเจตคติต่อการวาดภาพของนักเรียนกลุ่มทดลองที่เรียนรู้ด้วยวิธีการสร้างเรื่องกับกลุ่มที่เรียนรู้ตามรูปแบบซิปปาจะแตกต่างกัน

อภิปรายผล

จากการศึกษาเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ด้านการวาดภาพและเจตคติต่อการวาดภาพที่เรียนรู้ด้วยวิธีการสร้างเรื่องกับที่เรียนรู้ตามรูปแบบซิปปา สามารถอภิปรายผลเป็น 2 ประเด็น คือ ความคิดสร้างสรรค์ด้านการวาดภาพ และเจตคติต่อการวาดภาพได้ดังนี้

1. ความคิดสร้างสรรค์ด้านการวาดภาพ พบว่าความคิดสร้างสรรค์ด้านการวาดภาพของนักเรียนกลุ่มที่เรียนรู้ด้วยวิธีการสร้างเรื่องไม่แตกต่างกันกับกลุ่มที่เรียนรู้ตามรูปแบบซิปปา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยการเรียนรู้ด้วยวิธีการสร้างเรื่องกับการเรียนรู้ตามรูปแบบซิปปา สามารถพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ด้านการวาดภาพได้ ซึ่งดูได้จากความคิดสร้างสรรค์ด้านการวาดภาพก่อนและหลังการทดลอง โดยที่ความคิดสร้างสรรค์ด้านการวาดภาพหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง เมื่อผู้วิจัยนำมาเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์การวาดภาพระหว่างการเรียนรู้ด้วยวิธีการสร้างเรื่องกับการเรียนรู้รูปแบบซิปปา ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เพราะว่าการเรียนรู้ด้วยสร้างเรื่องกับการเรียนรู้ตามรูปแบบซิปปาทั้ง 2 รูปแบบดังกล่าวมีส่วนช่วยส่งเสริมให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ด้านการวาดภาพได้เพิ่มขึ้นเหมือนกันและในขั้นตอนการเรียนการสอนด้วยวิธีที่การสร้างเรื่องในขั้นที่ 1 การเดินเรื่องราวให้เหมาะสม จะมีขั้นที่ให้ผู้เรียนได้ต่อเติมรายละเอียดของเรื่องราวที่เกิดขึ้นตามจินตนาการ ความคิดสร้างสรรค์ การวางแผน และการตัดสินใจของผู้เรียน เรื่องราวที่เกิดขึ้นเกิดจากประสบการณ์เดิมส่วนหนึ่งของผู้เรียนผสมผสานเข้ากับ “ความคิดใหม่ ประสบการณ์ใหม่” ที่เกิดจากกิจกรรมย่อยๆ ซึ่งผลลัพธ์ดังกล่าวที่เกิดขึ้นในระหว่างเรียนของการเรียนรู้ด้วยวิธีการสร้างเรื่องจะตรงกับการเรียนรู้ตามรูปแบบซิปปาในขั้นที่ 3 การศึกษาความเข้าใจข้อมูล ความรู้ใหม่ และเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิม ผู้เรียนจะต้องศึกษาและทำความเข้าใจกับข้อมูล ความรู้ที่หามาได้ ซึ่งผลของการเรียนการสอนดังกล่าวที่เหมือนกันมีส่วนส่งผลให้การเรียนการสอนทั้ง 2 วิธีดังกล่าวไม่แตกต่างกัน

ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สมนึก ปฏิปทานนท์ (2542 : 73) ได้วิจัยผลการใช้วิธีการสร้างเรื่อง ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ใช้วิธีเรียนโดยใช้วิธีการสร้างเรื่องมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ไม่แตกต่างจากนักเรียนที่เรียนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผู้เรียนมีความกระตือรือร้น และสนใจในการเรียนการสอน สามารถฝึก

ทักษะการคิดวิเคราะห์ การวางแผนในการทำงาน การศึกษาค้นคว้า การยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น บัทโซว (Butzow. 1991 : Online) ได้ทำการศึกษาเพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนการสอนด้วยวิธีการสร้างเรื่องและการเรียนการสอนโดยใช้วิธีการใช้ตำราเรียนแบบเดิม ที่มีต่อมโนทัศน์ทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนระดับประถมศึกษา ตัวอย่างประชากรเน้นนักเรียนระดับเกรด 3 โดยแบ่งผู้เรียนออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มทดลอง จำนวน 114 คน เรียนโดยใช้วิธีการสร้างเรื่อง และกลุ่มควบคุม จำนวน 84 คน เรียนด้วยวิธีการเรียนแบบเดิม ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้วิธีการสร้างเรื่อง และวิธีการเรียนแบบเดิมมีมโนทัศน์ทางวิทยาศาสตร์ไม่แตกต่างกัน ชัยพร พงษ์พิสันต์รัตน์ (2544 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลการระดมสมองและวิธีชีเนคติกส์ที่มีต่อความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดบวรนิเวศ ผลการศึกษาวิจัยพบว่า นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ภายหลังจากใช้วิธีชีเนคติกส์ และนักเรียนที่ได้รับการฝึกโดยวิธีระดมสมอง และนักเรียนที่ได้รับการฝึกโดยวิธีระดมสมอง และวิธีชีเนคติกส์มีความคิดสร้างสรรค์เพิ่มขึ้นไม่แตกต่างกัน

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงอาจกล่าวได้ว่าการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ด้านการวาดภาพที่เรียนรู้ด้วยวิธีการสร้างเรื่องกับที่เรียนรู้ตามรูปแบบชิปปา สามารถพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ด้านการวาดภาพได้ ซึ่งดูได้จากความคิดสร้างสรรค์ด้านการวาดภาพก่อนและหลังการทดลอง โดยที่ความคิดสร้างสรรค์ด้านการวาดภาพหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง เมื่อผู้วิจัยนำมาเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ด้านการวาดภาพระหว่างการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสร้างเรื่องกับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบชิปปาไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ด้านเจตคติต่อการวาดภาพ พบว่าเจตคติต่อการวาดภาพของนักเรียนกลุ่มทดลองที่เรียนรู้ด้วยวิธีการสร้างเรื่องกับที่เรียนรู้ตามรูปแบบชิปปาไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยการเรียนรู้ด้วยวิธีการสร้างเรื่องกับการเรียนรู้ตามรูปแบบชิปปา สามารถพัฒนาเจตคติต่อการวาดภาพได้ ซึ่งดูได้จากเจตคติต่อการวาดภาพก่อนและหลังการทดลอง โดยที่เจตคติต่อการวาดภาพหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง เมื่อผู้วิจัยนำมาเปรียบเทียบเจตคติต่อการวาดภาพระหว่างการเรียนรู้ด้วยวิธีการสร้างเรื่องกับการเรียนรู้รูปแบบชิปปา ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เพราะว่าการเรียนรู้ด้วยสร้างเรื่องเป็นวิธีการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้เป็นผู้ต่อเติมเรื่องราวต่างๆที่เกิดขึ้นได้ตามจินตนาการของตนเองตามความเหมาะสม ตามความสนใจ โดยไม่มีการบังคับหรือเกิดจากความตึงเครียดกับการตอบคำถาม เป็นวิธีการเรียนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับกลุ่ม มีการชื่นชมผลงานของแต่ละคน ทำให้การเรียนการสอนสนุกสนาน ผู้เรียนมีความรู้สึกว่าตนเองนั้นได้มีส่วนร่วมกับการเรียน

การสอนมากขึ้น ส่วนการเรียนรู้ตามรูปแบบชิปปาเป็นการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมทั้งร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา เป็นการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง มีการทำงานกลุ่มเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจกับกลุ่ม ผู้เรียนเข้าใจในเรื่องที่เรียนอย่างถ่องแท้ สามารถคิดวิเคราะห์จากเรื่องราวที่เกิดขึ้นได้ ทำให้การเรียนรู้มีบรรยากาศที่เป็นกันเองไม่ตึงเครียดเพราะในการตอบคำถามแต่ละครั้งไม่มีผู้ใดผิด ทุกคนสามารถตอบได้ทุกคำถาม จึงทำให้ผู้เรียนมีความสุข สนุกสนานกับการเรียนมากขึ้น ทั้ง 2 รูปแบบดังกล่าวมีส่วนช่วยส่งเสริมให้เกิดเจตคติต่อการวาดภาพได้เพิ่มขึ้นเหมือนกัน

ข้อเสนอแนะ

เพื่อให้การวิจัยการเปรียบเทียบความคิดสร้างสรรค์ด้านการวาดภาพและเจตคติต่อการวาดภาพของนักเรียนระดับอนุบาล 3 ที่เรียนรู้ด้วยวิธีการสร้างเรื่องกับที่เรียนรู้ตามรูปแบบชิปปาเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนในสถานศึกษา ผู้วิจัยจึงขอเสนอแนะแนวทางการนำผลการวิจัยไปใช้ต่อบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1.1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาควรกำหนดเป็นนโยบายให้จัดฝึกอบรมเรื่องการเรียนรู้ด้วยวิธีการสร้างเรื่องกับที่เรียนรู้ตามรูปแบบชิปปา เพื่อกำหนดแผนงานการฝึกอบรมแก่ครูในสถานศึกษาที่รับผิดชอบ โดยอาจจัดเป็นหลักสูตรสั้นตามความเหมาะสม

1.2 ศึกษานิเทศก์ของภาครัฐไม่ควรมีเวลาได้ไปนิเทศก์การสอนของครู ดังนั้นจึงควรจัดให้มีการฝึกอบรมให้กับผู้บริหาร หัวหน้าสายหรือบุคคลอื่นๆที่เกี่ยวข้องให้มีความรู้เกี่ยวกับเทคนิคการนิเทศก์และการจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีการสร้างเรื่องกับการเรียนรู้ตามรูปแบบชิปปาเพื่อนำไปใช้ได้ถูกต้อง

1.3 สถานศึกษาควรเสนอแนะผู้บริหารให้มีการ มุ่งเน้นการจัดการเรียนการสอนโดยให้ครูนำทฤษฎีการเรียนรู้ด้วยวิธีการสร้างเรื่องกับการเรียนรู้ตามรูปแบบชิปปาไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนและให้มีการสนับสนุน นิเทศก์ภายในโดยการตรวจเยี่ยมห้องเรียน มีการติดตามกำกับดูแลอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้มีความมั่นใจว่าครูได้นำทฤษฎีการเรียนรู้ด้วยวิธีการสร้างเรื่องกับการเรียนรู้ตามรูปแบบชิปปาไปใช้จริง ๆ

1.4 ผู้บริหารจัดอบรมครูเชิงปฏิบัติการให้กับครูในระดับอนุบาล เกี่ยวกับเรื่องการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสร้างเรื่องกับการเรียนรู้ตามรูปแบบชิปปาในโรงเรียน โดยการเชิญวิทยากรในสถาบันอุดมศึกษามาให้การฝึกอบรม

1.5 การนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้มาใช้ในการจัดการเรียนการสอนนั้น ครูผู้สอนต้องศึกษา หลักการ เป้าหมาย ขั้นตอน ให้ชัดเจนและปรับให้เหมาะสมกับกิจกรรมและวัยผู้เรียน โดยศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ เช่น ห้องสมุด หรือสืบค้นข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต เป็นต้น

1.6 ครูผู้สอนต้องเข้าใจบทบาทของครูในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการสร้างเรื่องกับการเรียนรู้ตามรูปแบบชิปปา โดยครูต้องเปลี่ยนบทบาทจากผู้ควบคุมขึ้นมาเป็นผู้คอยแนะนำให้นักเรียนใช้ข้อมูล ความรู้ วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ดำเนินการให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่ต้องการ เป็นผู้จัดบรรยากาศ สถานการณ์ต่าง ๆ ให้เอื้อต่อการเรียนการสอนของผู้เรียนและรู้จักจัดการเรียนการสอนแบบยืดหยุ่นในการจัดกิจกรรมอื่น ๆ โดยใช้ 2 วิธีดังกล่าวได้อย่างเหมาะสม

1.7 ครูต้องส่งเสริมและกระตุ้นให้นักเรียนมีความกล้าแสดงออกในการแสดงความคิดเห็นต่อกลุ่ม โดยให้ความร่วมมือกับกลุ่มอย่างแท้จริง ช่วยกันคิด ช่วยกันทำ เพื่อให้งานประสบความสำเร็จ

1.8 ผู้ปกครองควรเข้ามามีบทบาท โดยให้ความดูแลเอาใจใส่กับบุตรหลานอย่างใกล้ชิด โดยการพูดคุย ตั้งคำถามหลายรูปแบบ เพื่อให้บุตรหลานได้ฝึกการคิดหาคำตอบอย่างหลากหลาย

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีการสร้างเรื่องกับการจัดการเรียนรู้วิธีอื่น ๆ ในกิจกรรมสร้างสรรค์และกิจกรรมอื่น ๆ

2.2 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบชิปปากับการจัดการเรียนรู้วิธีอื่น ๆ ในกิจกรรมสร้างสรรค์และกิจกรรมอื่น ๆ

2.3 ควรมีการศึกษาถึงการนำวิธีการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสร้างเรื่องกับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบชิปปาไปใช้ในการพัฒนาความสามารถด้านต่าง ๆ เช่น สังคม เป็นต้น